

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XII. Ut Ecclesiastica Beneficia sine diminutione conferatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

tantum subscribere Prælatus, & Capituli caput, vel senior, vel uterque, adjecto generali nomine Capituli vel Conventus, & opposito sigillo tum Prælati tum Capituli. Interim talis subscriptio non reddit instrumentum satis securum; nam si causa ad Judicium deveniat, & Capitulares diffiteantur se præbuisse consensum, horum contradictio vel assertio prævalet. *c. 5. de probat.* nec patiuntur Jura, ut in Prælati, & alterius, qui sigilla communia custodiunt, potestate sit Ecclesiam obligare, vel ei præjudicare. per *c. 2. de solut.*

TITULUS XII.

Ut Ecclesiastica Beneficia sine diminutione conferantur.

SUMMARIUM.

1. *Quinam dicatur diminutio Beneficiorum.*
2. *An Collator possit reservare fructus Beneficii.*
3. *An & qualem Beneficio imponere Pensionem possit Episcopus.*
4. *An novum onus personale Beneficiato.*

I *D*iminutio Beneficiorum esse censetur, si uniantur, dismembrentur, dividantur, vel supprimantur, de quibus jam egimus tit. *V.* item si collator sibi vel aliis reservet fructus in collatione, aut novum onus vel reale, ut est pensio ex fructibus, alteri à Beneficiato solvenda, vel personale, ut est obligatio can-

tandi

tandi in choro, docendi pueros Grammaticam, legendi plures Missas &c. imponitur Beneficiato novo. De hac reservatione fructuum, & novi oneris impositione adhuc tractandum hic restat.

Dico I. Nullus collator absque consensu Sedis Apostolicæ potest aliquos Beneficii, quod confert, fructus sibi, vel suis, vel mensæ Capituli &c. reservare, multò minùs de iisdem sibi relinquendis cum collatario pacisci. Communis ex *Rubr. & c. un. h. t. c. 4. x. & c. 9. de off. Ord. in 6. c. 32. de V. S.* Ratio, quia per talem reservationem subverterentur piæ Fundatorum voluntates, passim grassaretur avaritia, & Beneficiati ob diminutos fructus segnìus obirent functiones sacras: si verò prædictum accederet pactum, insuper committeretur Simonia. per *c. 6. & fin. de Pactis.* Regulariter proin servandi sunt fructus Beneficii vacantis successorì, vel expendendi in utilitatem Beneficii aut Ecclesiæ. *c. 4. & 9. cit.* vel, ut habet recepta passim consuetudo, si adhuc pendentes, & ab antecessore Beneficiato, qui aliquo anni tempore jam præstitit servitia, nondum percepti sint, dividendi pro rata temporis inter hæredes defuncti & successorem. Dixi, *sibi vel suis &c.* siquidem ad reparandam Ecclesiæ Cathedralis fabricam, vel ad solvenda Episcopatus gravia debita, vel ob aliam gravis necessitatis causam permittitur Episcopo (non aliis) partem fructuum Beneficii reservare ad tempus. Innoc. *in d. c. un. n. 6.* & alii; modò id faciat, dum Beneficium adhuc vacat; nam post collationem novus Beneficiatus jam obtinuit jus ad omnes fructus, qui proin eo invito minui non possunt; vel, si daret exactio fru-

fructuum etiam post collationem, modo congrua Beneficiati sustentatio maneat salva. Si tamen consuetudine esset Introductum, ut Episcopus ad commodiorem suam sustentationem aliquid percipiat ex fructibus Beneficiorum vacantium, vel ex jam collatorum fructibus primi anni, ea non foret damnanda, propter *c. 9. cit.* & paritatem cum Annatis Pontifici solvendis; modò id fiat sine pacto, quod esset Simoniacum, & auctoritate Episcopi. Neque refragatur Trid. *f. 24. c. 14. de ref.* ubi quidem reprobatur consuetudinem, sed pravam duntaxat, quæ vel pacem Simoniacam, vel avaritiam redolet, non verò laudabilem.

- 3 Dico 2. Quamvis Episcopus (vel alius inferior Papâ) non possit Beneficio ipsi imponere pensionem perpetuam, alteri Clerico tanquam Pensionario solvendam, seu ut obligatio solvendi transeat ad successores in Beneficio, & duret etiam post mortem Beneficiati, cui solvenda injungitur. 2. Potest tamen ex justa causa pensionem imponere Beneficiato moderatam, ac temporalem, quæ duret etiam ad vitam Beneficiati, & eo extincto expiret velut obligatio personalis. 3. Imò probabilius etiam ad vitam Pensionarii, ut postea expiret tanquam obligatio personalis. Pars 1. constat ex rubr. & *c. 20. h. t. c. 7. de censib.* & Trid. *lo. cit.* Pars 2. ex *c. 21. & 30. de prab.* & communi DD. Justæ autem causæ sunt 1. bonum pacis, ut si duo litigent super eodem Beneficio, unus autem velit alteri colliganti illud relinquere contentus pensione. 2. Subsidium alimentationis, ut si senex, morbidus

Modus &c. velit resignare Beneficium suum, si ex eo, quod retinere potuisset, etiam inutilis, assumpto coadjutore, solvatur sibi pensio. 3. Remuneratio insignium in Ecclesiam meritorum &c. Pars 3. desumitur ex *c. 5. de transact.* ubi prohibetur, ne census seu Pensio, quæ vitam ejus, qui solvit, excedat. & transeat ad successores, donec moriatur Pensionarius, imponatur *absque Episcopali auctoritate*: ergo Episcopo id permittitur ex justa causa. *Objic.* Pensio, quæ transit ad successores Beneficiati, censetur ipsi Beneficio imposita: sed hoc est prohibitum *c. 21. cit. ibi: non dignitas Prioratus, sed persona Prioris maneat onerata: ne forte circa proventus aliqua videatur facta sectio Prioratus.* *R.* hoc est quidem ibi prohibitum, at non Episcopis & Ordinariis, sed Judicibus delegatis, etiam Papæ, de quibus in *d. c.* est sermo, & ratio pugnat specialis: quia per hoc Delegati præjudicarent juri Episcoporum, qui non possunt conferre Beneficia sine onere pensionis, & non nisi diminuta quoad fructus.

Dico 3. Novum onus personale, quod vi 4
 foundationis Beneficium non habet sibi annexum, absque consensu Papæ imponi non potest Beneficiato, consequenter sine conditione, modo, pacto, quo oneretur Beneficiatus, conferri Beneficia debent. per *rubr. & text. h. t. & c. fin. de Pact.* Aliqui DD. cum *gl. in c. 11. v. ita quod. de Prab.* volunt, ab Ordinario cum consensu Capituli fieri posse, quando Beneficium adhuc vacat, & non actu confertur, propter *Summarium. c. 11. cit.* Sed *R.* ibi licentia ad id petita ac obtenta est

est à Pontifice; quod est signum, absque illa fieri non potuisse.

TITULUS XIII.

De Rebus Ecclesiæ alienandis, vel non.

SUMMARIUM.

1. *Quid intelligatur per Ecclesiam: Alienationem, & Res.*
2. *Res Ecclesiarum immobiles, & mobiles pretiosæ, alienari sine justa causa & solemnitatibus nequeunt.*
3. *Quenam sint illæ solemnitates.*
4. *An etiam necessaria, si fiat alienatio in aliam Ecclesiam.*
5. *Et an in repudiatione hæreditatis, donationis &c.*
6. *An alienatio sine justa causa & solemnitatibus sit invalida, etiam pro foro interno.*
7. *Quid remedii competat Ecclesiæ in casu alienationis invalidæ.*
8. *Quæ sint pœnæ malè alienantium, & res alienatas accipientium.*
9. *Quanam res Ecclesiarum alienari possint licite, vel saltem validè sine solemnitatibus.*

I **N**E Beneficia propter defectum reddituum vel deficient vel imminuantur, ac Ministris Ecclesiæ necessaria ad sustentationem, providè cavetur, ne res Ecclesiæ, seu ad Ecclesiam pertinentes, facile & libere à
Præ-